

Listy Peckovska

Časopis přátel Harantova městečka a okolí

Ročník XXXII
číslo 4 / 2022
prosinec 2022 – březen 2023

Z obsahu:

- Bilancujeme, plánujeme... – str. 2
- Recept na šťastné Vánoce – str. 3
 - Rok 1923 v kronice – str. 4
 - Turistický den – str. 8
- Jak jsem se naučil číst – str. 18
 - Mikuláš v Bělé – str. 20
- Turistický rok 2022 – str. 23

*Krásné Vánoce a úspěšný rok 2023!
Městys Pecka*

Bilancujeme, plánujeme...

Vážení spoluobčané, nezadržitelně se blíží konec roku a my máme před sebou ty nejkrásnější svátky v roce. Procházíme obdobím, které pro nikoho z nás není a nebude jednoduché. Vyzkoušeli jsme si, co je opravdová pandemie nemoci a co znamená, když nedaleko od našich hranic pomalu rok zuří válka. To, co sledujeme ve filmových produkcích, je v současné době bohužel skutečnost. Teď jde o to, abychom vše zdárně ustáli a svět se vrátil k docela obyčejnému, normálnímu životu, životu v míru, kde se všichni respektují, tolerují, naslouchají druhým, mají úctu k pravdě a snaží se myslet na budoucí generace. Svět kolem nás se sice změnil, ale věrme, že vše brzy šťastně skončí.

Většina z nás v tomto období hodnotí, co se v letošním roce podařilo a co se musí dohonit v roce následujícím.

V úvodu mi dovolu, abych poděkovala všem, kteří se zúčastnili komunálních voleb.

Získali jsme vaši důvěru a budeme se snažit, abychom ji neklamali. Za všechny zvolené zastupitele mohu slíbit, že budeme pokračovat v budování a rozvoji našich obcí a podpoře společenského a kulturního života na Peckovsku.

Jedním z prvních úkolů pro nové zastupitele bylo vytvoření a schválení rozpočtu na rok 2023. Jako každý rok je to úkol těžký, protože financí není nikdy dost, abychom mohli uspokojit obyvatele ve všech našich částech. Navíc se všichni potýkáme s energetickou krizí, a musíme proto myslet na zadní kolečka, abychom zabezpečili provoz hlavně v mateřské a základní škole a zajistili pro naše seniory sociální služby.

Uvědomujeme si, že dotačních programů bude méně, proto se snažíme nic nezanedbat a podat žádosti na projekty, které jsou připravené a čekají jen na finanční injekci. Jedná se o rekonstrukci komunikace k novým domkům do Lhoty, výstavbu naučné stez-

ky Peckou, vybudování specializovaných učeben na půdě Základní školy v Pecce, rekonstrukci klubovny ve Lhotě a ve Vidonicích, revitalizace rybníku Tešňák a rybníčku v Bukovině. Jako každoročně v tomto období byla již podána žádost o dotaci z Programu regenerace památkových zón na pokračování oprav na hradě Pecka a restaurování památek.

Naší prioritou je také snaha o to, aby na Peckovsku zůstávali mladí lidé, proto budeme zadávat projektování inženýrských sítí a komunikace v lokalitě ve Lhotě, kde je prostor pro výstavbu rodinných domků. Architektonická studie je hotová a na jejím základě budou pokračovat projektové práce a následná parcelace.

Adventní čas a vánoční svátky jsou svátky setkávání, svátky radosti, pohody a s tím souvisí i kulturní programy, které jsou typické v tomto čase. Letos jsme mohli společně rozsvítit vánoční strom na náměstí, o nádherný program i překrásné vánoční ozdoby se postaraly paní učitelky z mateřské a základní školy. I v některých našich částech probíhalo slavnostní rozsvícení stromů s bohatým programem. Škoda, že některé akce musí být z důvodu velké nemocnosti, která je následkem covidových let, odloženy.

Chtěla bych touto cestou poděkovat všem, kteří se po celý rok starali o to, aby i kulturní a sportovní akce byli součástí našeho života v obcích. Na úkor svých rodin věnovali mnoho hodin ze svého volného času na organizaci a přípravu akcí, aby vše dobře dopadlo a všichni byli spokojeni. A to se na Peckovsku opravdu daří, děkujeme!!!

Na závěr mi dovolu popřát všem radostné vánoční svátky plné splněných přání a v roce 2023 pevně zdraví, štěstí, méně stresu a ať se situace ve světě uklidní, ať zvítězí zdravý rozum.

Hana Štěrbová

Volba prezidenta České republiky

Vážení voliči,

ve dnech **13. a 14. ledna 2023 (1. kolo)** a **27. a 28. ledna 2023 (případně 2. kolo)** budeme volit na dalších 5 let prezidenta republiky.

Tím, že se zúčastníte voleb, dáte svým hlasem jasně najevo, že vám není lhostejný osud naší země.

Přeju nám všem, abychom měli šťastnou volbu. Přijďte, prosím, k volbám a pomozte ovlivnit další vývoj naší krásné země.

Těšíme se na vás u prezidentských voleb 2023.

Recept na šťastné Vánoce

Nedávno jsem zahlédl na internetu tuto reklamu: *Recept na šťastné Vánoce. Každý chce vidět pod stromečkem šťastné oči svých blízkých. Nenechte nákup dárků náhodě. Jenom škoda, že se mi po kliknutí na odkaz objevil v okně prohlížeče nápis „tisíce obchodů na jednom místě“.* Heslo této reklamy totiž v sobě skrývá hlubokou pravdu. Pokusím se vás o tom přesvědčit malým příběhem.

Jde o dopis psaný Bohu na poděkování. Dopis napsal starý muž a jeho syn jej našel, když pořádal pozůstalost po svém otci. Dopis zněl takto: „Pane Bože! Odpusť mi, že Ti píšu teprve v poslední dny svého života, kdy na Tebe musím často myslet. Úplně jsem totiž zapomněl poděkovat Ti za zázrak, který jsi pro mě před dvaceti lety udělal. Jak jistě víš, dals mi do života za ženu Hanku, poctivou ženu, to musím přiznat. Udržovala náš dům v pořádku, vychovala děti dobře a zbožně, do školy je posílala čisté, i to, co u nás bývalo na stole, vždycky bylo opravdu k jídlu. Měl jsem všechny knoflíky na kabátě, ani na mých košilích žádný nechyběl. Mohl jsem tedy být opravdu spokojen. Ale já nebyl. Stěžoval jsem si Ti na své trápení. Bylo to tu noc před desátým výročím naší svatby. ‘Pane Bože, modlil jsem se tenkrát k Tobě, ‘takhle to přece nemůže jít dál! Moje žena je umíněná, hašteřivá, celý den se hádáme, vždycky ona musí mít poslední slovo a já se musím moc namáhat, abych ji překřičel. Jestli já chci čehý, ona chce hot. Ani když jdeme v neděli do kostela, neobejde se to bez nepřijemných slov. Pane Bože, Ty jsi přece všemohoucí! Dej, ať se stane zázrak! Prosím, přeměň moji ženu v jemnou a milou bytost, aby v našem manželství přestaly spory, ať už konečně dostane rozum a ať nechce mít vždy poslední slovo!’ Tak jsem se tenkrát modlil. A než jsem řekl Amen, prosil jsem, aby se ten zázrak stal přes noc, protože zítra je neděle a já bych chtěl druhé desetiletí našeho manželství začít s novou ženou. Příští den ráno, když jsem se probudil, promluvil jsem na svou ženu Hanku vlídně, abych z její odpovědi poznal, zda jsi, Pane Bože, učinil ten zázrak, o který jsem Tě prosil. A dostal jsem od ní vlídnou odpověď. No, Pane, ještě jsem pořád pochyboval, protože zázrak je zázrak a člověk hned tak neuvěří. Požádal jsem tedy o čistou košili. Při tom jindy vždycky vypukla hádka. Ba dokonce jsem prosil o jinou, o druhou, jen tak pro nic za nic, abych věděl, zda jsi opravdu ten zázrak učinil. Dostal jsem druhou košili bez odmůvy... Začali

jsme snídat. Byl jsem na Hanku zvlášť hodný, chtěl jsem si totiž Tvůj zázrak zasloužit a nezkazit ho vlastní netrpělivostí. Hanka mi nalila kávu, což neudělala už od naší svatby, a já jí za to namazal krajíček chleba... Když jsme šli do kostela, navrhl jsem jít cestou, kterou chodila nejraději, ale ona trvala na tom, abychom šli jinudy, protože já dával přednost cestě kolem své trafiky. Tak celý den probíhal v souladu a pozornostech, nepadlo ani jedno zlé slovíčko. – Moje modlitba, aby se stal zázrak, byla vyslyšena. Daroval jsi mi novou ženu. Už nikdy jsme se nehádali, žádný z nás už nechtěl mít sám pravdu. Totiž tím, že mi žena stále ustupovala, nechtěl jsem ani já zůstat pozadu a dělal jsem všecko, co jsem jí na očích viděl. A tak to trvá dodneška. Lidé pořád říkají, že se už žádné zázraky nedějí, ale u nás se zázrak stal. Za to Ti, Pane Bože, děkuju, a až budu brzo stát před Tebou...

Text nebyl dopsán, ale poznal jsem ruku svého otce. Donesl jsem dopis matce. Bylo jí po otci velmi smutno. Ani jej nedomlučila a začala se – oči ještě plné slz – usmívat: „A já si až do této chvíle pořád myslela, že Bůh vyslyšel moji modlitbu, protože jsem se téže noci modlila za zázrak a prosila Boha, aby změnil mého muže, který je hádavý a umíněný. Když jsem se druhý den ráno probudila, zkoušela jsem být přívětivá, abych poznala, zdali Bůh mou modlitbu vyslyšel. Protože mi tvůj otec odpovídal vlídně a nehádal se, poznala jsem ke svému podivení, že se úplně změnil. A po celý svůj život jsem dělala všechno, abych ten zázrak nepokazila...“ (Karmelitánský kalendář 1996, str. 95, článek *Také zázrak Boží*, autor Johanes Rasler)

Dát manželce, manželovi nebo svým dětem o Vánocích sám sebe lepšího, trpělivějšího a naslouchajícího je ten nejkrásnější vánoční dar a velký zázrak.

Přeji všem čtenářům požehnané prožití vánočních svátků a bohatou nadílku zázraků pod jejich stromečky.

Antonín Brychta, administrátor farnosti

Vánoční bohoslužby v Pecce a okolí:

Štědrý den (24. 12.)	Hod Boží vánoční (25. 12.)	Svatého Štěpána (26. 12.)	Silvestr (31. 12.)	Nový rok (1. 1.)
Zvičina 15.00 Pecka 20.00 Horní Brusnice 22.00	Pecka 8.00 Borovnice 9.30 Mostek 11.15	Vidochov 9.00 Vidonice 10.30	Zvičina 15.00 Pecka 17.00	Pecka 8.00 Borovnice 9.30 Horní Brusnice 11.15

S novoročním přáním – Ať svítí!

Rok 1923 v kronice

Věci nejsou samozřejmé! To, co naši předci před stoletím budovali v neochvějně naději, že po první světové válce už lidstvo čeká jen lepší svět, je nyní nejisté. Čtení zápisu peckovského kronikáře Františka Bílka k roku 1923 o elektrifikaci Pecky a stavění nového vodovodu tak vyvolává různé úvahy. Co by bylo, kdyby..., proč je to teď tak, a ne jinak... jak je možné, že... Jedna zpráva je ale skvělá! I před existencí elektřiny a technických vymožeností lidé žili a vytvářeli úžasná díla k oslavě stvoření – třeba zvony...

Elektrické vedení

Po způsobu jiných měst a míst usilovala i Pecka o zavedení elektrického vedení do městečka, aby elektrický proud nejen městečko osvětloval, aby také poháněl motory v hospodářstvích a dílnách řemeslnických. Již delší dobu bylo uvažováno o zavedení proudu elektrického do Pecky. Konečně ustanoveno ve schůzi obecního zastupitelstva, aby získány byly informace z míst, kde již elektrické vedení jest uskutečněno. Nálada obecního zastupitelstva byla pro zřízení elektrické rozvodné sítě v městečku. I přednesli členové obecního zastupitelstva k tomu pověřené zprávy v postupu prací.

Nejprve byl požádán zemský výbor, aby zhlédl myšlenou linku. Zemský výbor vyslal sem inženýra p. Sejkora, který prošel městečko a načrtl vedení provisorně. Na základě náčrtku jeho vyzvány firmy Křižík, Kolben, Sochor, Duda z Prahy, Sedláček ze Dvora Králové, Reichelt z Hořic, Kořínek z Nové Paky a Vacek z Pecky k podání ofert na rozvodnou síť elektrickou.

Zatím jednáno se svazem. V dubnu t.r. přednášel v Pece o využitování elektrické energie poslanec Národního shromáždění Josef Černý, předseda Svazu. Na to se Svaz zavázal, že proud elektrický do Pecky dovede a linku postaví, když městečko přistoupí za člena a splatí povinný podíl 30.000 K. Mimo to zaplatí 10.560 K jako příplatek na vedení z Bělé do Pecky. To také město učinilo.

V městečku sepsány byly domy a rodiny, ve kterých si obyvatelé budou přát elektrické osvětlení. Práci tu vykonal starosta městečka Jan Šturm, náměstek jeho František Bílek a člen městské rady Josef Manych. Přihlášeno bylo na 600 žárovek a 9 motorů.

Zatím výše uvedené firmy, mimo firmu Sochor z Prahy a Vacek z Pecky, podaly své oferty. Po přezkoušení zemským výborem rozhodlo se obecní zastupitelstvo pro firmu Alois Duda z Vinohrad.

Sestavena byla též před tím elektrárenská komise, která celý podnik povede až do úplného dohotovení. Úmor obnosu investovaného na síť bude se krýti přírážkou na světlo.

Do elektrárenské komise byli jmenováni Jan Šturm, starosta, František Bílek, František Langner, Hynek Poslt, František Salfický, Josef Koch, Josef Pátý, kteří konají četné schůze.

Vodovod

V městečku často vypukaly nakažlivé nemoci, zejména tyfus. Šetřením bylo zjištěno, že nemoc pochází z vody. Do městečka přicházejí dva vodovody. První od Bukoviny z tak zvané Marksovy studny, druhý z rokle pod lesem Hejdukem. První pramen býval kdysi vydatným, nyní však příliš ochabl. Původně sloužil k zásobování hradu a dvora vodou, proto také panství jest zavázáno vodovod ten udržovati. Ale povinnost tu koná špatně, proto voda ze slabého pramene nežli přijde do Pecky, ztratí se cestou téměř úplně. Měřením bylo zjištěno, že dává 1 vteřinový litr vody a to vody povrchové. Pramen z rokle vyvěrající je k nepotřebě pro hroznou nečistotu.

Proto bylo uvažováno o nápravě. Do městečka přišel hledač podzemních pramenů a hledal vodu pomocí proutků. Nebylo však možno plně mu důvěřovati. Proto požádána byla Zemědělská rada o odborníka, který by terén prohlédl a vydatný pramen naznačil. Zemědělská rada vyslala do Pecky radu p. Šulce, který po prohlídce všech pramenů v okolí doporučil pramen u lázní.

Na základě šetření vypracoval p. rada Šulc zprávu, ve které doporučil firmy, které by mělo městečko vyzvat k podání ofert na vypracování projektu. Vypracování projektu bylo pak zadáno firmě Zadražil na Vinohradech.

Zvony

Za světové války byly odevzdány k účelům válečným dva zvony. Zůstal zde pouze ten, který daroval Křištof Harant zdejšímu kostelu (*ve skutečnosti zůstal jen novější zvonek odlitý v roce 1866 – Pozn. Vkl.). Letos byly konány sbírky na zvony v městečku a okolí. Byly koupeny a na věži osazeny...

Přejeme dobrý a s lidskostí prožitý rok 2023!

Z kroniky městečka Pecky vybrala Věra Kociánová

Na hrad se přišlo letos podívat skoro 19 000 návštěvníků

S koncem roku je zvykem bilancovat, ohlédnout se za uplynulými měsíci. Nejinak tomu bude i s tou letošní turistickou sezónou na peckovském hradě. Tu jsme zakončili první listopadovou sobotu společně se skupinou historického šermu Sinister. Letošní rok by opět plný nejrůznějších divadelních představení, koncertů, filmových promítání, šermířských vystoupení, přednášek. Pojďme se ale na rok 2022 podívat řečí čísel.

Celé to začalo v sobotu 2. dubna slavnostním otvíráním hradu. Pak bylo otevřeno pro turisty ještě dalších 180 dní. Během nich na prohlídku zamířilo celkem 18 703 platících návštěvníků. Průměrně to tedy vychází na 104 návštěvníky denně. Víme ale, jak jsou průměrná čísla zavádějící, tak ještě trochu upřesňujících dat. Nejvyšší denní návštěvu jsme zaznamenali samozřejmě při otvírání hradní sezóny, to návštěvníků dorazilo celkem 522. Druhá nejvyšší pak byla návštěvnost v úterý 5. července na státní svátek. To jsme odbavili 388 návštěvníků. Naopak nejméně v jednom dni jich přišlo 11. května - celých 7. Počet těch, kteří se přišli jen podívat a rozhlédnout po nádvoří, se jenom těžko odhaduje. Klidně jich ale mohla být i další desítka tisíc. K nim je ještě potřeba přičíst návštěvníky kulturních akcí, koncertů, divadel... Na vstupném jsme letos vybrali celkem víc jak 1 328 000 Kč.

Dalším zdrojem příjmů je samozřejmě prodej upomínkových předmětů - magnetek, vizitek, pohledů, knížek, cínových vojáků. Tržba se zastavila na čísle 348 546 Kč. Dlouhodobě je největší zájem o turistické vizitky (4 342 prodaných ks), dřevěné turistické známky (1 135 ks), magnetky (2 299 ks), ale pořád také o tradiční papírové pohlednice (1 458 ks).

Po hubených covidových letech, které vůbec nepřály svatebním obřadům, se pomaličku rozjíždí využívání hradu k těmto slavnostním příležitostem. V letošním roce si své ano a prstýnky novomanželé na hradě vyměnili celkem 7x.

O informovanost návštěvníků se letos staralo celkem deset průvodců. Na pozici hlavního průvodce na plný úvazek pracoval Vítek Havlín a jemu obzvláště patří velký dík a uznání za odvedenou práci a nasazení. Nejen za skvělé, vtipné a poutavé průvodcování, ale taky za péči o bylinkovou zahrádku a hradní květeny, za fotodokumentaci všech akcí na hradě. Kdybyste ještě neviděli, kompletní galerie je na adrese www.zonereama.com/hradpecka.

Během sezóny na hradě probíhaly také stavební práce. V nejstarší gotické části hradu u studny opravila stavební firma Žižka ze Dvora Králové spárování zdiva až k horní koruně a pokračovat bude i z jara na dalších. V expozicích hradu se komplet vyměnilo poruchové bezpečnostní zabezpečení. Do finální fáze se dostala i úprava hradního parku a nové schodiště mezi serpentínami už brzo bude sloužit nám všem.

S netrpělivostí už vyhlížíme další sezónu. Opět se nám na hrad v zápůjčce vrátí originál cestopisu Kryštofa Haranta. V plánu je řada koncertů, divadelních představení, šermířských soubojů, opět proběhnou i nějaké kostýmované prohlídky. My si teď dáme takový krátký a zasloužený zimní spánek a prvního dubna na apríla při zahájení sezóny na viděnou.

Krásné vánoční svátky, spokojenost, štěstí a zdraví v novém roce přejeme z peckovského hradu.

Za hradní posádku Honza Murdych

Začátek školního roku se příliš nevydařil, ale...

Vážení spoluobčané, čtenáři Listů Peckovska,

je mi líto, ale v dnešním vydání musím zvolit i takovýto nadpis. Většinou píšeme jen o pěkných, vydařených akcích a činnostech, ale někdy se vyskytne překážka, která nám nedovolí naše plány uskutečnit a vše se bortí. V uplynulých letech to byl covid, který nám znemožňoval práci. A bohužel to se stalo i v prvních měsících školního roku 2022–2023, kdy byla na mateřské škole vysoká nemocnost dětí i personálu.

Ne že by se v naší mateřské škole od září nic nedělalo, to v žádném případě. Učitelky pracovaly s dětmi podle připraveného vzdělávacího plánu, ale pro velkou nepřítomnost dětí i učitelek se dalo pracovat jen s malým počtem dětí, jehož složení se neustále měnilo anebo byly třídy dětí spojené z důvodu nepřítomnosti učitelek či asistentek. Někdo si možná řekne: málo dětí – práce snadná, ale ono je to ve skutečnosti zcela jinak a o dost náročnější.

Od září 2022 je v mateřské škole zapsáno celkem 54 dětí, z nichž jedna je holčička z Ukrajiny. I přes potíže, které jsem uváděla v začátku, děti ve třídách pracovaly se svými učitelkami podle svých plánů. Obě třídy podnikly v září a v říjnu celodopolední vycházky do přírody s plněním připravených úkolů. Děti měly možnost zhlédnout několik divadelních a hudebních představeních přímo v mateřské škole. Začali jsme také jezdit na 10 lekcí plaveckého výcviku, který bohužel ke svému konci, z důvodu nemoci, nebyl tak úspěšný jako v předešlém roce. Hned na začátku roku se účastnilo 20 dětí Běhu okolo hradu Pecka i s pěkným umístěním některých běžců a běžkyň. Předškolní děti a starší děti z 1. třídy MŠ absolvovaly prohlídku ZOO ve Dvoře Králové s odborným zoolektorem.

Novinkou v mateřské škole od září je pravidelné neurovývojové cvičení, které se staršími dětmi každých čtrnáct dní provádí pracovnice Pedagogicko-psychologické poradny v Jičíně.

S dětmi poté cviky provádíme každodenně tak, aby tělesný i další vývoj dětí probíhal podle správných pravidel. Od října se na MŠ provádí diagnostika iSophi, pomocí níž hodnotíme dosažené úspěchy či neúspěchy dětí ve vzdělávacím procesu. Bohužel, v letošním školním roce máme ve třídě starších dětí hodně dětí s potřebou individuální práce, děti s logopedickými vadami či děti s podpůrnými opatřeními. Snažíme se ale pracovat s nimi co nejvíce, abychom jim pomohly v jejich všestranném rozvoji a v přípravě ke vstupu do základní školy. Věřte, není to lehké.

*Krásné a pohodové
vánoční svátky, hodně
štěstí a zdraví v roce
2023 Vám všem přeji
děti a zaměstnanci
z mateřské školy v Pecce.*

V letošním roce se nám po covidové odmlce podařilo uskutečnit již tradiční Uspávání broučků s lampionovým průvodem. Tuto akci můžeme ve spolupráci s SDH Lhota u Pecky zhodnotit jako zdařilou a děkujeme hasičům za fyzickou, materiální i finanční pomoc.

Až budete tyto řádky číst, budeme mít za sebou i Mikulášskou nadílku ve školce, kterou pro děti připravujeme ve spolupráci se základní školou, a Mikulášskou besídku, na kterou nás pozvaly studentky Střední odborné školy pedagogické v Nové Pace. Obě akce byly velice pěkně připravené a dětem se líbily.

Mnozí z vás se byli podívat na rozsvícení vánočního stromu na náměstí, kde naše děti vystupovaly. Na sobotu 17. 12. jsme naplánovali vánoční koncert Až svíčka zahoří. Kvůli velké nemocnosti dětí jsme ho přeložili na leden. O konkrétním termínu vás budeme informovat na našich stránkách a mobilním rozhlasem. Srdečně vás na tento koncert zveme.

Ráda bych ještě poděkovala šikovným tatínkům a maminkám, kteří nám přišli pomoci na konci října zasadit ovocné keře a zazimovat školní zahradu. Byl to pan Tázlar, Truneček, Šerpán, Stuchlík, Hudec, Murdych a maminky Nosková a Morávková. Mamince Zaplatílkové děkujeme za ušití bryndáků pro naše nejmenší strávníky. Děkuji také nájemníkům, kteří bydlí v naší MŠ a pomáhají nám při údržbě školní zahrady a vstupu do MŠ. Jsou to paní Bláhová a pánové Opelka a Erben. Poděkování patří i pracovní četě při obecním úřadu za pomoc na školní zahradě.

Milí spoluobčané, čtenáři, na závěr mi dovolu, abych vám jménem celého kolektivu popřála pěkné, klidné, radostné, spokojené, šťastné Vánoce a do nového roku vám všem přeji jenom hodně a hodně zdraví. Bez toho se těžko obejdeme a nemůžeme bezstarostně, s elánem a chutí pracovat. Ještě jednou přeji krásné Vánoce a šťastný nový rok 2023.

za MŠ Murdychová Jana

Florbalové úspěchy

Ve čtvrtek 6. října proběhlo na ZŠ Husitská v Nové Pace okrskové kolo ve florbalu chlapců kategorie III. Z naší školy odjelo 10 žáků 6. a 7. ročníku.

Postupně jsme zvítězili nad Bělohradem, Husitskou, vysoko i nad Starou Pakou. Jen s Komenskou jsme smolně prohráli. Přesto nám to stačilo na 1. místo a zasloužený postup do okresního kola.

Nejlepšími hráči byli Bezstarosti Jan, který branky dával a Jakubský, který je v brance chytal. Ostatní doplňovali podle svých schopností. Škoda, že někteří nechápou, že hrát může jen někdo a komu to tak nejde, musí častěji střídat.

V druhém hracím dni, 17. 10., se na ZŠ Husitská představili starší chlapci. Nás reprezentovalo 8 chlapců z 8. a 9. ročníku. Výběr nebyl příliš široký, přesto jsme chtěli uspět. Ačkoli jsme hráli docela dobře a na hranici svých možností, přesto jsme postupně prohráli s Bělohradem, Husitskou i Gymnáziem, porazili jsme pouze Starou Paku a obsadili 4. místo.

Velkou roli hrálo především to, že za novopacké i bělohradské školy hrají žáci z florbalových oddílů.

Naším nejlepším hráčem byl Karel Krátký, zdatně mu sekundoval Jakub Bezstarosti. Všichni se snažili přispět svým dílem, správně a bez reptání střídali. Určitě zanechali příznivý dojem.

V pondělí 17. října jeli chlapci do Jičína na okresní kolo ve florbalu. Ve velké a prostorné sportovní hale se rychle aklimatizovali. Nejprve porazili Komenského NP a vrátili jim smolnou prohru z kola okrskového. Pak sice prohráli se silnou Cerekvicí, ale porazili jasně Hořice Habr i Železnickou Jičín, velkého favorita turnaje. Turnaj se vyvinul tak, že i remíza v posledním zápase s 2. ZŠ Jičín by nám zajistila 1. místo. To se ale nestalo, i přes velkou snahu (nebo právě proto) jsme prohráli a skončili nakonec na 3. místě. I to je však hezký úspěch. Chlapcům patří poděkování za vzornou reprezentaci školy.

Libor Stuchlík

Šnekiáda ve škole

Peckovští třetáci už od první třídy mají za talisman třídy kouzelného šnečka. Letos se učí ve společné ulitě, proto jsme dostali nápad uspořádat Šnekiádu. Chtěli jsme potěšit naše nejmenší kamarády, kteří letos nastoupili do první třídy, trochu je víc poznat a také jsme si chtěli vyzkoušet, jestli dokážeme něco takového uskutečnit. Děti se daly do práce, společnými silami namalovaly plakát, vymyslely ve skupinách sedm různých úkolů, označily stanoviště obrázky, vymyslely si, jak budou splněný úkol zapisovat a nechyběly ani drobné odměny.

16. listopadu děti připravily stanoviště s úkoly v tělocvičně, všechno pečlivě vyzkoušely a čekaly, až dorazí naši nejmenší, prvňáčci. Na začátku si prvňáčky třetáci uvítali a pověděli jim, jak vlastně bude Šnekiáda probíhat. Potom každý dostal kartičku s obrázkem stanoviště, které má splnit, třetáci pomohli s podepsáním a mohlo se začít. Jednotlivá stanoviště si děti obsluhovaly samy. Velice mile jsme byli překvapeni, jak pěkně probíhala komunikace mezi dětmi. Všechno uměly vysvětlit,

pomocť, používaly vlídná slova. Prvňáčci si vedli také velice dobře, všechny disciplíny splnili výborně a někteří dokonce několikrát. Vládla přátelská nálada. Když nadešel čas ukončení našeho projektu, prvňáčky jsme odměnili sladkou odměnou a omalovánkou, nesměl chybět ani diplom za účast na Šnekiádě. Protože se Šnekiáda s prvňáčky povedla, ještě jednou jsme ji zopakovali, tentokrát pro druháčky a to 30. listopadu. Děti trochu ztížily úkoly a hurá. Musíme pochválit i druháčky, také byli moc šikovni a všechna stanoviště úspěšně splnili. I oni byli odměněni.

Je milé vidět, jak starší děti připravují překvapení pro své malé spolužáky. Třetáci si vyzkoušeli roli pořadatele a vyzkoušeli si pocit odměnit a potěšit druhé, aniž by sami něco dostali. Po skončení projektu byli i třetáci za svou práci a snahu odměněni. Bylo to fajn setkání, budeme se těšit opět na jaře, určitě se zase budeme snažit něčím překvapit a potěšit.

Lenka Kupková

Třetáci a výtvarná soutěž

Letos jsme se zúčastnili výtvarné soutěže, kterou pořádala místní knihovna. Děti malovaly obrázky na téma, jak si představují hrad při jeho vzniku. Cenu knihovny získala za naši třídu Eliška Lukešová a Terežka Jedličková. Na třetím místě se umístil Fanda Hybš, na druhém místě byl Aleš Grafek a první místo obdržela Adélka Munzarová. Moc děkujeme organizátorům výstavy za možnost se zúčastnit. Vítězům gratulujeme.

Turistický den

1. a 2. třída

V pátek 7. října se vypravili prvňáčci a druháčci na svůj první turistický den v letošním školním roce. Ráno nás sice probudilo chladnější počasí, ale brzy začalo svítit sluníčko, proto jsme si místo aktovek vzali batůžky se svačinkou a pitím. Po ranní svačince ve škole jsme vyrazili směrem po cyklostezce do Bělé, odtud nás čekala cesta do Horního Javoří, podle názvu vesnice jsme samozřejmě museli pokračovat do pořádného kopce. Ale protože jsme si cestou vyprávěli, zpívali, poznávali dopravní značky, ukázali si, kde bydlí kamarádi, tak jsme se ani nenadáli a byli jsme v Horním Javoří. Protože nám po cestě pořádně vyhládlo a ještě jsme potřebovali doplnit vybitou energii, tak jsme rozbílali svačinky a s chutí se pustili do jídla. Po svačince jsme pokračovali po žluté turistické značce do Pecky.

Cesta nám rychle utíkala, povídali jsme si o zvířátkách, o lese, o houbách, které jsme také hledali, a kdo se nesl s košíčkem, tak toho vůbec nelitoval. Postavili jsme domečky pro lesní skřítky. Do každého domečku jsme dali nějakou zajímavou přírodninu, kterou jsme našli. Našli jsme třeba pírkó straky zlodějky, lišejník, houbu vyrůstající ze šišky a dokonce 2 spadlá ptačí hnízdečka. Nakonec nás čekal ještě jeden úkol, museli jsme najít ukrytý poklad. I tento úkol jsme zvládli a po chvíli hledání jsme objevili bonbónky, které nám dodaly další energii na poslední úsek cesty do školy. Se sluníčkem nad hlavou jsme dorazili zpět do školy, a protože jsme měli v nohou 6,5 km, hurá na oběd.

Monika Rejlová, Hana Erbenová, Hana Kalistová

5. třída

V pátek 7. října jsme se vydali na turistický den. Bylo krásné počasí a do školy přišli všichni, tedy v počtu 13 žáků.

Cílem cesty bylo dojít k Novopackým vodopádům a cestou nasbírat do přinesených košíčků i nějaké houby.

Naše cesta vedla kolem fotbalového hřiště k lesu, kde jsme už začali plnit košíčky houbami. První zastávkou byl stupenský kostelík, kde jsme posvětili, chvilku poseděli a odpočinuli jsme si. Poté jsme sešli dolů do Stupné, odkud naše cesta pokračovala dál k lesu po červené turistické značce, která nás dovedla až k vodopádům.

Po krátkém odpočinku jsme se vypravili stejnou cestou nazpátek.

Zpáteční cesta se zdála kratší a rychlejší, ale i tak, jsme dorazili ke škole s půlhodinovým zpožděním, než v kolik jsme předpokládali návrat.

Turistický den se nám vydařil, novopacký vodopád jsme zdárně našli i košíky plné hub se nám povedly najít.

Jana Morávková

6. a 7. třída

V pátek 7. října se 6. a 7. třída vydaly na turistický den spojený s návštěvou psiho útulku ve Štikově.

Původní plán byl, že dojedeme do Nové Paky autobusem, dojdeme do útulku a zpátky do Pecky půjdeme pěšky. Plány se nám změnilly na peckovském náměstí, když přijel autobus s nižší kapacitou pro cestující. Nechali jsme nastoupit všechny, kteří čekali. Autobus se naplnil. Rozhodli jsme se, že půjdeme pěšky.

Nízká teplota nás donutila jít rychleji, abychom se zahřáli. Ve štikovském útulku jsme byli před 9. hodinou. Paní provozovatelka nás přivítala s úsměvem a netrvalo dlouho a vítali nás 4 psi. Tři zůstali v kotcích – buď se nesnesou s ostatními psy nebo mají prudší povahu.

Někdo se s pejsky skamarádil hned, jiným to trvalo déle. V útulku měli i jednu roztomilou kočku, která si své obdivovatele také našla. Ty čtyři psy jsme pak vzali na procházku kolem Štikova. Chvillemi to u vypadalo, že psi venčí děti, ale nakonec jsme se všichni v pořádku vrátili zpět do útulku. V tu dobu zrovna byla do útulku přivezena další kočka, takže děti viděly, co se vše udělá, když se zvíře do útulku přijímá.

Předali jsme i nějaké krmení a pamlsky, které s sebou děti z domu vzaly, a také sponzorský dar v hodnotě 1 500 Kč. Celý minulý rok děti soutěžily v rámci Recyklohraní, sbíraly vybité baterky, hrály celoroční soutěž. Za dobré umístění získaly cenu, kterou se rozhodly věnovat útulku.

Když už jsme byli ve Štikově, nemohli jsme se nechat v rokli, kde se jezdí různé motokrosově závody. Závodisti jsme si prohlédli dokonale, dokonce tu někteří našli i houby, moc pěkné kousky. To bychom tady úplně nečekali. Konečně vyšlo i sluníčko, na které jsme celé dopoledne čekali.

Pak už jen přesun na autobusové nádraží, krátký rozchod za nějakými dobrotami a odjezd do Pecky.

Turistický den se povedl. V nohách jsme měli 13 km, v duši dobrý pocit, že jsme mohli někomu alespoň trochu pomoci. Bylo zajímavé, jak se někteří raubíři při kontaktu se zvířaty změnili a stali se z nich pečující bytosti. Zároveň bylo vidět, kdo má doma nějaké zvíře a ví, jak se k němu chovat. Děti by si klidně vzaly chráňence útulku hned domů.

Šárka Kodymová, Lucie Wojciková

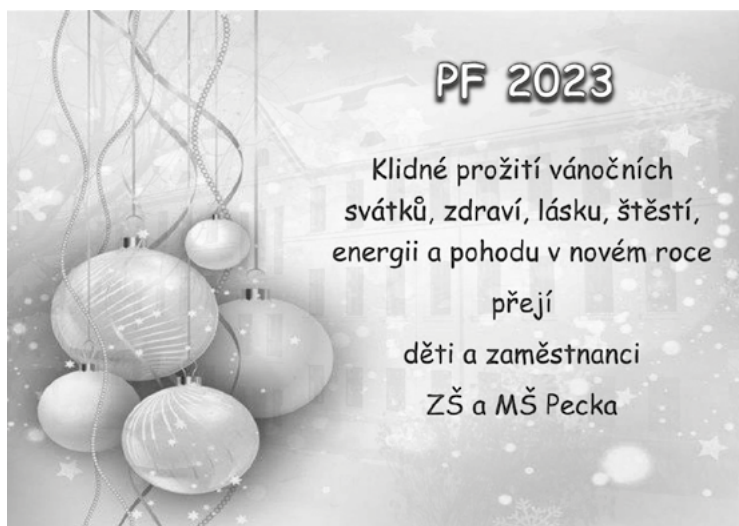
8. a 9. třída

Dne 7. října se převážně dívky 8. a 9. třídy vydaly na turistickou vycházku kolem Pecky. Od školy jsme šli na Staňkov, kde jsme se zastavili u Čeřovských, a ti stateční z nás potulili čtyři malé býčky. Zdolali jsme staňkovský kopec a zamířili na Vidonice. Kousek před starým kalským mlýnem jsme pohladili dva krásné koně. V Kalu na návsi jsme posvětili, abychom měli dost sil na polní cestu ke křížům u Bukoviny. Průchod Bukovinou nebyl lehký, všude nás lákala krásná jablka na stromech a to víno u cesty! Ale netrhali jsme.

Přes Arnoštov a Horní Javoří byla cesta vůbec krásná. Ty výhledy! Nádhěra!

Za Javořím jsme prošli lesem dolů a zkusili houbařit. I nějaká ta houba na nás v lese zbyla. Po cyklostezce jsme pak došli od Bělé až ke škole. Plni zážitků, vypovídání a příjemně unavení.

Lucie Morávková

Jak to vlastně všechno začalo?

Paní Věře Pavlové, ředitelce místní ZŠ a MŠ, zavolašachový dělník, který vůbec netušil, co tento jeden telefonát způsobí. Zakladatel Podzvíčinské šachové školy, která v příštím roce oslaví 15 let od svého vzniku, pan Ladislav Brož, zmiňovaný šachový dělník, totiž paní ředitelce navrhl, že by rád ve škole královskou hru prezentoval. Nápad se vedení školy zalíbil natolik, že proběhla prezentace v první a druhé třídě. Vzápětí byl pan Brož dotázán, proč královská hra nebyla představena i vyšším ročníkům. Následně proběhla schůzka zástupce školy, pana Brože a rodičů žáků, na které bylo navrženo založení šachového kroužku. Ten v současné době čítá cca 21 členů – dětí v rozmezí 6 až 15 let. Založením kroužku se škola zařadila do celorepublikového projektu „Šachy do škol“. Šachová prezentace oslovila všechny věkové kategorie. Nejvíce však zaujala převážně ty nejmenší, hlavně děvčátka z první třídy.

Přibližně po měsíční činnosti šachového kroužku bylo paní ředitelce navrženo uspořádat přebor školy. Ten proběhl ve středu 30. 11. 2022. Z celkového počtu 14 přihlášených se přeboru se zúčastnilo celkem 11 odvázných dětí. Ostatním to bohužel zdravotní stav nedovolil. Turnaj se odehrával na pěti šachovnicích, systémem každý s každým, s časovým limitem 2x 5 minut

na partii. V 11 kolech bylo odehráno celkem 66 partií. Při vyhlásování výsledků byli žáci hodnoceni ve dvou kategoriích, tj. 1. – 5. třída a 6. – 9. třída.

Turnaj probíhal v přátelském duchu všech dětí. Paní ředitelka Pavlová byla s organizací a průběhem velmi spokojená a pořídila pár autentických fotografií. Všechny partie byly velmi napínavé a pro mladší hráče navíc i poučné. O celkovém vítězi nakonec musel rozhodnout los, protože všechna pomocná hodnocení byla stejná. Los štěstěny rozhodl, že celkovým vítězem se stal Vojtěch Grafek.

Umístění v jednotlivých kategoriích:

- v kategorii 1.-5. třída se první umístil Štěpán Dlouhý, na druhém místě skončil Jakub Hudec, třetí místo obsadil Tobiáš Crha a čtvrtý v pořadí byl Tomáš Kobrýn.
- v kategorii 6.-9. třída se vítězem stal Vojtěch Grafek, druhé místo obsadil Jáchym Kühnel, na třetím místě se umístil Šimon Janovský a čtvrtý byl David Sůra.

Všichni účastníci obdrželi medaile a drobné upomínkové předměty, které poskytla firma GIFTY.

*Ladislav Brož
vedoucí šachového kroužku*

Rozsvícení vánočního stromu na náměstí

V sobotu 26. listopadu se po delší odmlce konalo tradiční rozsvícení vánočního stromu na Pecce na náměstí. Slavnostní vánoční atmosféru podpořily děti základní a mateřské školy svými vystoupeními, která měly možnost u stromečku předvést. Nejmenší školáci, tedy žáci první a druhé třídy, si připravili vánočně laděné pásmo. Na jevišti se objevili sněhuláci, andílci, čerti a nechyběl ani Mikuláš. Děti zazpívaly písničky, přednesly básničky a v neposlední řadě předvedly také svůj herecký um. I přes počáteční nervozitu, která u našich malých školáků panovala, se vystoupení vydařilo a všichni měli radost ze svých výkonů. Své vystoupení si připravili také žáci třetího a čtvrtého ročníku. Ti netradičním způsobem hudebně ztvárnili

řadu koled známých i méně známých. Na závěr nechyběla ani klasická vánoční koleda, kterou si zantovali nejen děti, ale i dospělí. Pro všechny vystupující byl odměnou nejen potlesk od diváků, ale také šálek horkého čaje a něco dobrého k snědku. Po vystoupeních přišel na řadu čas rozzářit vánoční stromek, který zdobí náměstí celý adventní čas a je neodmyslitelným symbolem Vánoc. Sobotní podvečer provázelo vše, co k tomuto kouzelnému času patří – vánoční hudba, čas s rodinou, setkání s přáteli, rozzářené dětské oči a splněná přání.

*Krásný adventní čas přeji
učitelé a žáci ze základní školy*

další články a fotografie najdete na našich webových stránkách

www.zs-pecka.cz

Výsledky výtvarné soutěže

Na počátku byla Pecka

Knihovna Kryštofa Haranta ve spolupráci se Základní školou v Pecce uspořádala výtvarnou soutěž pro děti. Soutěž byla vyhlášena dne 28. 3. 2022 u příležitosti připomínky 700. výročí od první písemné zmínky o hradu Pecka.

Zadání soutěže znělo: Výtvarně ztvárni, jak si představuješ naše městečko a hrad Pecku při jejich vzniku. Soutěž byla vhodná pro předškoláky, žáky a studenty všech typů škol. Inspirací mohla být původní podoba hradu a městečka dle archivních záznamů nebo vlastní fantazie.

Celkem bylo do soutěže přijato 29 výtvarných děl, z toho 2 trojrozměrné obrázky a jeden keramický hrad, který vytvořili žáci druhé třídy pod vedením p. u. Plecháčové. Hodnotící komise dospěla k názoru, že všechny příspěvky splnily zadání a ocenila snahu a výtvarné citění mladých umělců. Všechny příspěvky byly rozděleny do dvou kategorií dle věku účastníků.

Porotu tvořili zástupci Městyse Pecka. Ceny byly slavnostně předány v knihovně dne 24. 11. 2022.

Výherci:

Kategorie 1 (2. třída ZŠ):

1. cena: Maruška Trachtová
 2. cena: Anetka Hylmarová
 3. cena: Ella Rychterová
- Cena knihovny: Matyáš Svoboda
Cena poroty: Tobiáš Crha

Kategorie 2 (3. třída ZŠ):

1. cena: Adélka Munzarová
 2. cena: Fanda Hybš
 3. cena: Aleš Grafek
- Cena knihovny: Eliška Lukešová
Cena poroty: Tereza Jedličková

Speciální ceny za trojrozměrná díla:

Anička Nguyen, Lola Krasnytska a celá 2. třída ZŠ

Gratulujeme všem výhercům!

Všechna díla jsou vystavena v Knihovně Kryštofa Haranta a jsou přístupná v půjčovní době knihovny. Oceněné obrázky budou k vidění ve vitrině knihovny na náměstí v průběhu příštího roku. Nejlepší díla najdete také otištěna uprostřed tohoto vydání Listů Peckovska.

Knihovna Kryštofa Haranta děkuje všem dětem za účast, všem učitelkám, které se podílely jakoukoliv formou na této soutěži, za jejich čas a ochotu, porotcům za jejich ohodnocení příspěvků a také rodičům za jejich pomoc a podporu dětem.

Šťastné a veselé Vánoce přeje
Knihovna Kryštofa Haranta v Pecce

Otevírací doba přes Vánoce

Poslední půjčovní den v tomto roce je úterý
20. 12. 2022.

V novém roce bude opět otevřeno od 3. 1. 2023.

Všem uživatelům knihovny děkujeme za přízeň
a přejeme příjemné prožití vánočních svátků,
hodně krásného čtení pod stromečkem a vše
nejlepší do nového roku 2023.

Kategorie 1 (2. třída ZŠ):

1. cena: Maruška Trachtová

2. cena: Anetka Hylmarová

3. cena: Ella Rychterová

Cena knihovny: Matyáš Svoboda

Cena poroty: Tobiáš Crha

Kategorie 2 (3. třída ZŠ):

1. cena: Adélka Munzarová

2. cena: Fanda Hybš

3. cena: Aleš Grafek

Cena knihovny: Eliška Lukešová

Cena poroty: Tereza Jedličková

Nové knihy v knihovně

Je zvykem, že ty nejlepší knihy vycházejí právě před Vánoci. Nemusíte ale čekat až na to, co vám donese Ježíšek. Vybrali jsme pro Vás 10 knih, o kterých panuje všeobecné mínění, že si je prostě musíte přečíst, a navíc jsou dostupné i v naší knihovně. Stačí se k nám vydat v otvírací době nebo si je můžete zamluvit v našem on-line katalogu. Knihy pro Vás připravíme a prostřednictvím SMS vám dáme vědět, kdy si je můžete vyzvednout.

Sopine HANNAH

Dokonalé děti

Praha: Ikar, 2022

Psychologický thriller z pera úspěšné britské autorky je příběhem dvou žen, které okolnosti do-

nutí čelit zlověstným tajemstvím minulosti. Beth veze syna na zápas a dobře ví, že její bývalá nejlepší kamarádka bydlí nedaleko. Neviděla ji celých dvanáct let, tak proč by jezdila kolem a riskovala, že v sobě oživí bolestné vzpomínky? Jenže si nemůže pomoci. Flora je pořád stejná, jen vyhlíží starší, jak by se dalo očekávat. Problém je v dětech. Před dvanácti lety bylo Thomasovi a Emily Braidovým pět a tři roky. Dnes vypadají přesně jako tehdy. Jako by jim bylo stejně. Jsou to bezpochyby oni, ale vůbec se nezměnili. Zdá se, že nevyrostli ani o píď a ani o den nezestárli.

Ken FOLLETT

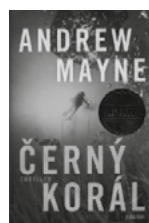
Nikdy

Praha: Euromedia Group, 2022

Nejnovější dramatický špionážně-politický thriller z pera mistra vypravěče

přináší poutavý, akční i hluboce lidský příběh ze současnosti, ve kterém se mírově smýšlející představitelé tajných služeb a špičky světových velmocí snaží zabránit katastrofě. Na začátku čelí drobným lokálním konfliktům - v saharské poušti či na Korejském poloostrově -, ty však kvůli eskalaci odvet ve stylu „oko za oko, zub za zub“ mohou velice rychle přerůst ve světovou válku, jako se to stalo už v minulosti. A Ken Follett varu-

je: snažme se, aby k tomu nedošlo znovu. Nikdy. Protože se současným arzenálem zbraní by nás už nejspíš nečekala žádná budoucnost...

Andrew MAYNE

Černý korál

Praha: Euromedia Group, 2022

Kriminální román, ve kterém se hlavní vyšetřovatelka snaží objasnit případ starý již třicet let. Ukazuje se, že může navazovat na mnoho nevyřešených zmizení napříč celou Floridou. Sloan McPhersonová, vyšetřovatelka z Programu podvodního pátrání, objeví na dně kalného floridského jezírka starou dodávku. V útrobách vozu se nacházejí mrtvoly čtveřice mladých lidí, kteří před třiceti lety zmizeli po návštěvě rockového koncertu. Úřady se domnívají, že šlo o tragickou nehodu, Sloan je ovšem přesvědčená, že se stali obětí vraždy - a důkazy navíc ukazují na dlouhý řetězec neobjasněných zmizení po celé Floridě.

Petra KLABOUCHOVÁ

Prameny Vltavy

Brno: Host, 2021

Detektivní příběh ze současnosti se odehrává na pozadí skutečných historických událostí spojených s přísně tajným koncentračním táborem Prameny Vltavy na Šumavě. Umrzlá dívka s židovskou hvězdou a křivdy, které Šumava nezapomíná. Hrůzný nález těla studentky vimperského gymnázia, které jako by ze svého nitra vyvrhly samy šumavské kopce, otřese obyvateli vesniček

poblíž bývalého pohraničního pásma. Mrtvá dívka ustrojená do židovského mundúru se stává nejen tučným soustem pro bulvární novináře, ale především novou příležitostí pro stárnoucího policejního komisaře. Zatímco u něj se rodí naděje na nápravu pošramocené pověsti a získání uznání od kolegů i nejbližších, v místních se začínají probouzet vzpomínky na dávná příkoří. Dívčino pruhované pyžamo jako by plnou silou znovu vracelo nikdy neobjasněné osudy vězněných sovětských zajatců a tajemství Hitlerovy utajované fabriky pod Stolovou horou do přítomnosti.

Audrey

NIFFENEGGER

Zakletý v čase

Praha: Argo, 2022

Doslova nadčasová romance o lásce Clare a Henryho, které

nerozdělí ani čas. Román byl oceněn několika literárními cenami, byl zfilmován a nyní převeden také do seriálové podoby. V lese nedaleko domu, kde bydlí malá Clare, se zjevuje a mizí tajemný nahý cizinec. Když Clare překoná prvotní strach a se záhadným mužem jménem Henry se seznámí, začne se odvíjet napínavá romance. Henry trpí zvláštní chorobou - přemisťuje se v čase, aniž by mohl ovlivnit směr a cíl své cesty. Přesto je pozoruhodně často přitahován k malé, dospívající, dospělé či stárnoucí Clare. Netradiční romance s fantastickým motivem cestování v čase a propracovaným dějem.

Kateřina TUČKOVÁ
Bílá Voda

Brno: Host, 2022

Bílá Voda. Pustá vesnice skrytá ve stínu pohraničních hor, kam kdysi přicházely zástupy poutníků vyprosit si pomoc u zázračné sošky Panny Marie. Dnes sem přijíždí Lena Lagnerová, aby se tu skryla před svou minulostí. Namísto kláštera s početnou řeholní komunitou tu však najde pouze několik řádových sester, vedených svéráznou řeholnicí Evaristou. Ta přišla do Bílé Vody o poslední zářijové noci roku 1950, kdy komunistický režim odvedl v rámci Akce R všechny řádové sestry do sběrných klášterů. Stejně jako všechny řeholnice byla nasazena na nucené práce a k tomu vystavena i ponižování v komunistickém kriminálu. Lena však brzy zjišťuje, že tím Evaristin dramatický příběh pouze začíná, a záhy také pochopí, že démoni obcházející minulost místních řeholnic nezmizeli, a navíc jsou součástí i jejího vlastního osudu.

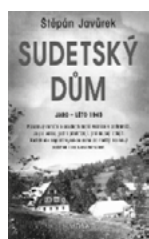

Alex MICHAELIDES
Panny

Praha: Motto, 2022

Kriminální psychologický thriller z prostředí Cambridgeské univerzity, který začíná vraždou studentky, členky tajného spolku zvaného Panny. Edward Fosca je vrah. Mariana je o tom přesvědčená. Jenže pohledný a charismatický profesor řecké tragédie je na Cambridgeské univerzitě nedotknutelný. Studenti ho zbožňují, zejména členky tajného studentského spolku nazvaného Panny. A právě z jejich řad vzešla první oběť. Je vážně možné, že by se profesor zaměřil na jednu ze svých studentek? Když se objeví další tělo, Mariana se rozhodne

Foscu zastavit – i kdyby ji to mělo stát její vlastní život.

Štěpán JAVŮREK
Sudetský dům

Brno: MOBA, 2022

Román o těžkém soužití starých a nových obyvatel poválečných Sudet. Je léto 1945, krátce po válce. Mnohé české rodiny míří do Sudet, aby zde zabraly domy po odcházejících Němcích. Jiří a Marie Smolíkoví, společně se synem Františkem, dorazí s celým svým skromným majetkem do podhorské vsi Glasendorf. Tady úřaduje krutý a cynický národní správce a člen rudé gardy Vojtěch Tomeček. Svým žoviálním a podlézavým způsobem nabízí rodině krásný sudetský dům. Dům Smolíkovy okamžitě nadchne, má jen jeden nedostatek. Dosud v něm žije původní německá rodina, která čeká na odsun. Všichni se tak musejí načas naučit žít ve společné domácnosti. Jedni, kteří jsou zde novými pány, ale musejí trpět staré obyvatele domu. A druzí, kteří zde žili celý život, ale teď jsou tu vlastně cizí. A v pozadí toho všeho se objevují staré krivdy a rány, které způsobila válka.

Vlastimil VONDRUŠKA
Ďáblova čísla

Brno: MOBA, 2022

Další případ královského pisáře Jiřího Adama z Dobronína. Tentokrát pátrá po pachateli vražd, jejichž oběti jsou označeny vpravdě ďábelským cejchem – a sice číslem šelmy 666. Při běžné úřední cestě královského pisáře Jiřího Adama z Dobronína do Dvora Králové dojde ve městě k vraždě. I když se radnice snaží utajit její okolnosti, mezi lidmi se

rychle šíří panika, protože okolnosti napovídají, že jde o zásah temných sil. A tak navzdory tomu, že to není jeho povinnost, začne Jiří Adam z Dobronína s pomocí bakaláře Petra vyšetřovat. Jde však o závod s časem, protože brzy dojde k další stejné záhadné vraždě.

Danuta CHLUPOVÁ
Jizva

Praha: Vyšehrad, 2022

Román z česko-polského pomezí se sice odehrává v současnosti, zároveň ale připomíná tragické události, které se v období druhé světové války odehrály v Žitovicích, obci, která je dnes součástí Havířova. Katarzyna je přes čtyřicet a za celý život nevytáhla paty z rodného Polska. Teď však má pro svou firmu otevřít novou pobočku v Ostravě. Od studenta Martina, kterého zaměstná jako tlumočnicka, se dozví o tragické historii blízké vesnice Žitovice. Katarzyna dojde k názoru, že dávný nacistický masakr může mít spojitost s její devadesátiletou tchyní. Na vlastní pěst rozjede pátrání – netuší ale, že pro vztahy v její rodině to může mít osudové následky.

Autor příspěvku: Lenka Knapová

Divadlo na Pecce žije!

Dětský Divadelní Spolek Smajlík už toho zažil a procestoval hodně. Hráli jsme na prknech mnoha divadel, ve školách, na hradě, v kempu, na náměstích. Vždy jsme potěšili mnoho diváků a roztleskali a rozesmáli plné sály dětí. Od svého založení v roce 2012 prošlo souborem mnoho dětí, z nichž některé hrály v souboru nejen po celou dobu své školní docházky, ale ještě jako středoškoláci.

V letošním školním roce mezi nás přišlo spoustu nových kamarádů. Za malou chvíli se z nás stala prima parta, která se s vervou vrhla do práce. Můžeme prozradit, že naše nová pohádka bude... bude... úžasná! Můžeme prozradit, že pro naše diváky připravujeme pohádkový minimuzikál!

Autorem hry je dramatik Josef Pšenička, do jehož geniálního scénáře si dovoluje zasahovat režisérka spolku Smajlík Ivana Nosková. Pohádka bude protkaná spoustou krásných písniček z pera naší dvorní autorky Elišky Palfreyman, na které pro nás vytvoří úžasné aranže hudby pan Václav Müller. Plno krásných tanečků vznikne pod vedením choreografky Martiny Šimkové. Spolehnout se můžeme na krásnou scénu a kostýmy kreativní kostymérky Jany Krchové a pomyslnou třešničkou na dortu budou zvukové a světelné efekty našeho talentovaného zvukaře Tomáše Stuchlíka.

Čeká nás moře zajímavé práce. Naučíme se spoustu nových věcí. Objevíme krásný svět, který nám divadlo nabízí.

Moc moc se těšíme a vy, naši diváci, se taky těšte! Bude to paráda!

IN

Přejeme vám všem krásné a pohodové Vánoce!
 Plno radosti a překvapení pod stromečkem!
 Do nového roku hodně štěstí, ale hlavně zdraví!
 Těšíme se, že můžeme rozdávat radost a smích ostatním dětem!
 Přejeme všem našim příznivcům jen to dobré!

DS Smajlík Pecka

<https://www.smajlikpecka.dsfrk.cz/>

Příběhy a pohádky Magion 1

Hnízdilka a poraněné ptáče

Žila byla v jednom lese za devatero horami a desatero řekami krásná víla. A ta víla se starala o les, tančila na břehu potoka, vdechovala vůni květin a pomáhala zvířátkům a stromům. Byl slunný červencový den, když šla po vysokém lese a na větvi nad sebou uslyšela nějaký příšerný hluk. Hádala se tam straka s kukaččím mládětem. Straka nevědomky seděla na kukaččím vejci a mládě, které se narodilo, bylo větší než mláděátka ostatní a už už je překřikovalo a bralo jim potravu. Ubohá stračí holátka byla ještě neopeřená, ale malá kukačka už se skoro hotovila z hnízda sama vyletět.

Straka ji zrovna přistihla, jak se v hnízdě roztahuje a tlačí její holátka na okraje. Poznala kukačku a hašteřila se s ní, aby ji z hnízda vyhnala a svoje mládátka zachránila. Jenže při té tlačenci vystrčila kukačka jedno z mláďat z hnízda. Víla viděla zraněné ptáče, jak padá z vysokého stromu, a viděla jeho matku, jak se mu vrhá na pomoc. Rozprostřela svoje vlasy a ptáče v nich zachytila. Straka hned změnila směr letu a vrhla se pomoci druhému ptáčeti, ale už bylo pozdě. Vztekla kukačka ho vystrčila z hnízda a sama někam odletěla. I druhé ptáče se víle podařilo zachytit do svých vlasů. Straka ji za to mnoho krát děkovala, postavila ji na hlavě hnízdo z větévek a chrastí a obě zachráněná ptáčata v něm ještě odchovala. Když odlétly, nechala si víla hnízdo na hlavě jako klobouček a ráda na straky vzpomínala, i na to, jak incident s kukačkou nakonec dopadl dobře.

V podzimku se toulala hustými křovinami, bylo to už na večer, když zase zaslechla ptáky, jak na blížícím stromě rámusí. Tentokrát se asi jednalo o nějakou lasičku, neboť slyšela boj a zoufání, ale také šelmu, která loví. Chtěl vzhlednout, ale co to. Když zvedla oči uviděla, jak právě do hnízda, které má na

hlavě, dopadlo tělíčko nějakého tvora. Po chvilce se to tělíčko začalo hýbat a pískat, no jako poraněné ptáče. Víla sundala hnízdo z hlavy, ale opatrně, aby ptáčátko nevyklopila, a podívala se, co je to vlastně zač. Byla to malá pěnkávka, už opeřená, ale ještě neuměla létat. Navíc měla zlomené křídélko, takže se to už možná nikdy nenaučí. Vile se ale ptáčátka zželelo. Odnese ho z křovisek v hnízdě na hlavě, kde ho pak nosila, zahřívala ho prohřátým mechem, dávala mu pít rosu a krmila ho borůvkami, červíky a kdejakou dobrůtkou

Ptáčekto sílilo a rostlo, až bylo už tak veliké, že samo stálo na nožkách a cvičně mávalo křídly docela samo. Víla ho brala do rukou a zkoušela mu pomáhat v letu. Malá pěnkavička mávala křídly, ale ne a ne se rozletět. To křídlo zlomené bylo příliš slabé. Dobře se nezhojilo a pěnkávku bolelo. Víla tedy vysadila ptáče znovu do hnízda na své hlavě a vydala se za strýčkem Kostivalem. Nebylo snadné ho najít, protože rostl vždy jen tam, kde byla půda obzvláště čistá a výživná. Nakonec ho našla u pramene potůčku, kde voda zvonila o jeho kořeny jako stříbro. Prosila Kostivala, aby jí pomohl svým hojivým kouzlem. Ukazovala mu zraněné ptáče a vyprávěla, jak jí spadlo na hlavu a kterak ho sama odchovala. Kostival nakonec svolil a kouzelným lístkem se dotkl pěnkavčího křídla. To se hned zhojilo a malý ptáček už žádnou bolest necítil. Poděkovali Kostivalu a pak se spolu srdečně rozloučili. Pěnkava odlétla, ale často se k víle vracela, seděla na okraji hnízda a pěla jí jednu píseň za druhou. A když nadobro odlétla, víla si hnízdo na hlavě ponechala a hrdě ho nosila. Kdyby zase nějaké ptáče padalo z hnízda, bude tam a zachrání ho. A tak se na světě objevila víla Hnízdilka.

Autor: Adam Kadmon

Jak jsem se naučil číst

Konečně Vánoce. Jupí. Nevím to jistě, ale snad od Ježíška dostanu postel ve tvaru auta. Doufám, že to bude parádní formule, přesně taková, jakou má můj nejlepší kamarád Michal na tričku. Vytahoval se, že tričko dostal jako dárek od strejdy z Německa. Já budu mít lepší dárek! Akorát nevím, jak dokáže velkou postel dostat malým oknem ke stromečku do obývacího pokoje. No, nebudu se tím trápit a nechám se překvapit. Je přeci kouzelný. Umí si poradit a má své pomocníky.

Na Štědrý den večeříme bramborový salát a filé. Rybí polévku nemám rád a kapr má kosti. Mé sestřičky jsou na kapra ještě malé. Za dva roky půjdou do školy. Jsou to jednovaječná dvojčata. Sice nevím, co to znamená, ale podle mě to znamená, že jsou více otravné. Pořád mě pošouchují a škádlí. Hlavně při jídle. Jinak tomu není ani dnes. Nela do mě drcne loktem a můj oblíbený jahodový džus kape na sváteční bílý ubrus. Mám chuť jít v džusu vymáchat její culík, co vypadá jak myší ocásek. A už to jede... Tatínek hrozí, že Ježíšek vůbec nepřijde, že půjdeme hned po večeři spát. Ale já opatrně nakouknu do obývacího pokoje, když se nikdo nedívá, a nějaké dárečky pod stromečkem zahlédnu.

Maminka odnáší nádoby a mění ubrus. Tatínek někam zmizí, asi je na záchodě.

Náhle slyšíme z obývacího pokoje zvonění.

„Ježíšek,“ křikneme trojhlasně a hrneme se za zvukem zvonečku.

Uprostřed místnosti stojí obrovský smrk. Vysoký až do stropu, ozdoben modrými a stříbrnými koulemi. Dárečku pod ním však moc není.

Zkoumavě obcházejím stromeček kolem dokola. Obří dárek, který by skrýval postel, nikde není. Místo formule dostávám povlečení s červeným autíčkem jak pro mimina. Pohádkové knížky, penál a zimní oblečení. Holky rozbalují barbíny a nějaké růžové blbosti do vlasů.

„Počkat, slyšíte? Jako by někdo šramotil v garáži,“ povídá maminka.

„Aby to nebyl zloděj,“ piští dvojčata.

„Nebo přišel děda s babičkou,“ ožiji.

„To nebude děda, půjdu na průzkum,“ tajuplně se usmívá maminka.

Do dveří vchází tatínek. Táhne z něj chlad i mráz.

„Děti, Ježíšek v garáži nechal další dárek,“ povídá vzrušeně tatínek.

Běžíme do garáže. Div se nepřerazím o věšák stojící na chodbě, obtěžkán kabáty. To by tak scházelo, aby mi

ještě spadl na hlavu. A já musel do nemocnice s otřeseným mozku.

„Jé, to je ohromná krabice,“ hrnu se k dárku, který je ovázaný velkou zelenou stužkou.

„Je na ní má jmenovka, to bude určitě formule,“ dychtivě rozvazuji mašli.

„Pozor, pomůžu ti,“ říká tatínek a opatrně rozřezává krabici řezáčkem.

„Postel,“ vyjeknu a poskočím skoro až do stropu.

„A my nic?“ smutní holky.

„No, máte barbíny, ne?“ šklebím se.

„Jak se říká Ježíškovi?“ ptá se tatínek.

„Děkujeme,“ voláme trojhlasně, aby nás slyšel až do daleké hvězdné oblohy. Tedy pokud není schovaný někde pod oknem a nepozoruje nás.

„Tak šup, udělejte mi prostor. Pokusím se postel naložit na vozítko a dopravit do pokojíčku,“ říká tatínek.

Vůbec se nám nechce spát. Máme dovoleno dívat se na pohádku, zatímco tatínek montuje postel.

Maminka mi do postýlky připravuje povlečení s autíčky a vše krásně voní novotou.

Konečně se zavrtávám do parádního pelechu. Jenže holky zas začínají otravovat. Berou mou černou halogenovou pružinovou lampičku ve tvaru hadice. Prý připomíná jedovatou zmiju a rozsvícenou mi ji strkají do postele. Lenička s ní pořád bliká a najednou nastane tma.

„Vidiš, rozbila si lampu. Dej ji sem,“ mručím. Vyškrubnu ji Lence z ruky a schovávám ji pod polštář.

„Nerozbila, moje na stolečku taky nesvítí,“ říká Nela.

„Takže tu jsou čerti, já se bojím!“ piští Lenička.

„Děti, spěte. Nic se neděje, jen vypadla ve vesnici elektřina. Zvedl se velký vítr, to se občas stává. Ráno vysvitne sluníčko a bude zase hezky,“ volá maminka z kuchyně, kde hledá baterku.

Spí se mi krásně, asi se mi zdá, že vidím Ježíška. Oslní mě obrovská žlutá záře.

Něco mě za hlavou pálí, prudce vstávám. To není sen! Ta žlutá záře je na mém polštáři. „Pomoc, hořííí!“ ulekem vyskočím a utíkám k mamince do ložnice.

„Co tu křičíš, co se děje zlatíčko?“ mžourá rozespale.

„Proboha, co je to za smrad, ty máš ohořelé vlasy!“

Vstává a bosky spěchá do dětského pokoje.

„No, to je nadělení. Otevři okno, nebo se holky udusí.

Ježíšmarjá,“ rychle nahmátne vypínač lampičky, která pomalu propaluje můj polštář i prostěradlo.

„Co je to tu za bordel?!“ křičí tatínek.

Holky se probouzejí a začínají brečet.

„Holčičky, nic se neděje. Podívejte, venku se už klube sluníčko,“ chlácholí je maminka.

Teprve teď vidím, že lampička vytvořila na nové posteli hlubokou černou díru velikosti pomeranče.

Než jí stačím zakrýt, všimne si toho tatínek.

„To se mi jen zdá, to není možný!“ chytá se za hlavu tatínek a rudne jako krocan.

„Davídek nám chtěl zapálit dům.“

„Já neee, to...to... samo,“ vzlykám.

„Lenka mě otravovala lampičkou, tak jsem ji schoval pod polštář.“

„Copak lampičky se dávají pod polštář? Co kdyby se rozsvítila?“ lamentuje maminka.

„Právě, že byla rozsvícena a pak vyplí proud a Davídka nenapadlo zmáčknout tlačítko k vypnutí,“ říká tatínek.

„On nás chtěl zapálit,“ ječí holky.

„Odnesu všechny lampičky do garáže. Holky, panenky vám na dva dny zabavím, abyste si pamatovaly, že lampičky nejsou hračky. Slouží pouze ke svícení na stolečku. A ty, Davide, mi budeš každý den číst. Koktáš jak prvňák, aspoň se pořádně procvičíš. A zákaz televize pro všechny. Venku je plno sněhu, můžete stavět sněhuláka a bobovat,“ říká tatínek.

„Ne, my chceme koukat na pohádky,“ fňukají holky. O pohádky nepřijdete, bráška vám je bude číst.“

Maminka mě vyhání z postele. Ohořelé povlečení větrá v okně a pak šup do pračky. To je dobré znamení, jelikož je šikovná a vím, že mi na něj ušije určité nějakou barevnou záplatu se zvířátkem. Ale s dírou v posteli si neví rady. Ta tam už bude napořád.

Spolužáci a kamarádi venku bobují a já musím celý zbytek prázdnin číst.

Po Vánocích ve škole, když máme hodinu čtení, paní učitelka z mé krásné výslovnosti málem padá ze židle.

„No co se to s tebou, hochu, stalo? Čteš, jako když bičem mrská. Vezměte si děti z Davídka příklad. On asi nekoukal o prázdninách na televizi jako vy. On si četl pohádky. Takhle se má číst! Hezky srozumitelně a plynuhle. Dávám ti velkou jedničku,“ culí se paní učitelka.

Tak to jsou moje Vánoce. Ohořelá postel mi bude vždycky připomínat dobu kdy jsem se stal nejlepším čtenářem ve třídě. Lampičky v pokoji nemáme dodnes. Chodíme brzo spát a holky už přestávají zlobit. A dostali jsme přísný zákaz sahat na elektrické spotřebiče. Což mi vůbec nevadí.

Alena Nedomová

Peckovský MASOPUST

sobota 18. 2. 2023

u kostela na Pecce od 14.00 hodin

průvod masek projde obcí k hradu za doprovodu živých muzikantů

www.bezdruzic.cz

Mikuláš v Bělé

Sobota 3. prosince 2022 odpoledne v Bělé u Pec-
ky. Po 15. hodině se zaplnil sál v kulturním domě
malými dětmi i školáky prvního stupně. Členové
místního hasičského sboru pro ně připravili spor-
tovně zábavné odpoledne, které ukončil již tradiční
příchod Mikuláše v doprovodu dvou hodných an-
dělů a hartusího čerta. Mikulášská besídka se po
krátkém prvotním osmělování dětí rozjela naplno.
Reprodukováná hudba podkreslovala snažení děcek
při plnění různých úkolů a her, které pro ně připra-
vila sice mladá, ale již zkušená učitelka z mateřské
školy. Děti předváděly, jak dobře, se zaujetím, svou
šikovností a snahou zadané úkoly zvládají. Např.:
na papírovou ruličku rychle navíjet dlouhou nit za-
končenou kresbou pavouka, po klikaté dráze udržet
a přenést na hlavě tenisový míček, podobný úkol
s přenášením pingpongového míčku na lžici, lovení
udicí terčů na podlaze a jejich přenášení na fiktiv-
ní ohýnek, házení barevných papírových kroužků na
kolík atp.

Od stolů a židlí rozestavěných podél stěn sálu ro-
diče i někteří prarodiče bedlivě sledovali konání svých
ratolestí a z jejich rukou a radostí zářících očí přebírali
drobné odměny, které dostávaly za jednotlivě zvládnu-
tá zadání a úkoly.

Vyvrcholením zábavného odpoledne byl hodnot-
ný dárkový balíček pro každé přítomné dítě od Miku-
láše a jeho doprovodu. Andělé pomáhali Mikulášovi
v rozdávání a čert, ačkoliv vypadal dost hrozivě, řinčel
řetězem a zvonil, děti zas tak nevystrašil. Chodily si
postupně pro nabízený sáček, většina se neostýchala
a ještě jim přednesla říkanku či básničku. Mikuláš ob-
daroval celkem 23 dětí. Pro nákup a zajištění veškerých
odměn dětem na akcích pro ně pořádaných hasiči po-
užili dotace Úřadu městyse Pecka.

Pořadatelé pro celé odpoledne zajistili dostatek vhod-
ného občerstvení pro malé i velké účastníky besídky.

O tom, že takovéto pořady děti baví a jsou spokojeni
i rodiče, svědčí hojná účast na každé pořádané akci.

Petr Pavel

Bukovská světýlka – 1. ročník

V sobotu 5. listopadu 2022 proběhl 1. ročník Bu-
kovských světýlek, který byl připraven pro všechny
(malé i velké) odvážlivce.

Děti vyrazily na akci v maskách. Nejprve měly za
úkol si vyrobit lucerničku, která je následně doprová-
zela na noční stezce odvahy, na které se, mimo jiné,
procházelo peklem, starodávným hřbitovem, kolem
čarodějnice na koštěti, ale i bandy duchů. Ve večerních
hodinách byla připravena dětská diskotéka a bubu fo-
tokoutek.

Děkujeme za hojnou účast a těšíme se na další
ročník.

Hana Foltýnová

Literární křížovka

V tajence je ukryt název knihy několikrát oceněného autora světových sci-fi románů o napínavém meziplanetárním dobrodružství s hlubokým lidským posláním. Správné znění tajenky Listů Peckovska 3/2022 je: Promlčení.

	1	2	3	4	5	6	7	8
A								
B								
C								
D								
E								
F								
G								

Vodorovně: A. Sportovní hra; citoslovce zvuku dřeváků; B. Hektar (zkr.); ejhle; Krajské ředitelství (zkr.); C. Anglicky: Starý; váhavý souhlas; slovensky: Člun; D. Tajenka; E. Etruský Bůh nebe; Národní shromáždění (zkr.); Karmelitánské nakladatelství (zkr.); F. Ruská řeka; italské sídlo; G. Zápor; provdat se; ukazovací zájmeno

Svisle: 1. Anglicky: Duch; zájmeno osobní; 2. Předložka; francouzská automobilka; 3. Iniciály spisovatele Vaculíka; stupeň vyspělosti v džudu; římskými číslicemi 505; 4. Seveřan; asi; 5. Tázací zájmeno; slovensky: Jistá; 6. Solmizační slabika; Česká tisková agentura; kód Etiopie; 7. Spojka; drahocný předmět; 8. Před naším letopočtem (zkr.); papoušek;

Pomůcka: Alpine; dan; ghost; Onda; Teor; Tin;

Výsledky zasílejte mailem na: knihovna.pecka@seznam.cz. První správná odpověď bude odměněna knihou.

Sudoku, tabulka č.9

Cílem hry je doplnit chybějící čísla 1 až 9 v tabulce tak, aby platilo, že v každém řádku, v každém sloupci a v každém z devíti čtverců jsou použita vždy všechna čísla jedna až devět, ovšem každé číslo jen jednou. Pořadí čísel není důležité.

2				6				
	7	3	1		8		6	9
	9							7
5						9		
3		9	5		6	7	8	4
		1				3	5	6
	5	8	6			1	7	
				2				3
		2					4	

Silvestrovský běh Kryštofa Haranta

14. ročník

Místo konání: **Hrad Pecka**
Datum: **31. 12. 2022**
Prezence: **10:00 – 10:30 - nádvoří hradu**
Start 1. kategorie: **10:30 – u hradu**
Cíl všech kategorií na nádvoří hradu.

Závod je určen jak registrovaným, tak rekreačním běžcům.
Vypsány jsou kategorie: předškoláci, žáci, dorostenci, muži, ženy, veteráni.
Délka hlavního závodu (dva okruhy v okolí hradu Pecka) je 1 500 metrů.
První tři ve všech kategoriích obdrží diplomy, medaili a ceny dle možností pořadatele.

Přijďte si zasportovat i v poslední den roku!!!

Pořádají OK Reco Sport, TJ Harant Pecka a Městys Pecka

Informace na telefonu: 604 439 513

32. ROČNÍK NOVOROČNÍ VYCHÁZKY NA KRKONOŠSKOU VYHLÍDKU

1. ledna 2023 od 14.00 hodin,
náměstí Kryštofa Haranta v Pecce

Motto: Jak na Nový rok, tak po celý rok; **Start:** ve 14 hodin před
Úřadem městyse Pecka; **Cíl:** v sále hasičské zbrojnice; **Účast:** bez věkového omezení – každý, kdo chce
udělat něco dobrého pro své zdraví a popřát přátelům a známým do nového roku; **Délka trasy:** asi 5 km;
Celkové stoupání: 201 výškových metrů; **Způsob:** jak to komu vyhovuje – chůzí, během, během na lyžích,
na kole – prostě na „vlastní pohon“;
Občerstvení zajištěno na vyhlídce a v cíli v sále hasičské zbrojnice v Pecce.
Pořadatel TJ Harant Pecka za podpory Městyse Pecka a sponzorů.
Každý účastník obdrží pamětní list.

Turistický rok 2022 odboru Pecka

Letošní rok nás neomezovala žádná opatření vlády, a tak jsme mohli uskutečnit téměř všechny naplánované akce.

V březnu jsme vyrazili do Kalu a přes Vyšehrad do Bílé Třemešné, v dubnu okolím Nové Paky a na prohlídku pravoslavného kostela. Krásný byl také pochod do Českého ráje k rybníku zvaném Nebák. V červenci jsme se prošli na Čertovy kameny. Počasí bylo nádherné až do krátké odpolední bouřky, která nadělala velké škody v lesích v katastru Pecky. U turistické chaty byl polom tak rozsáhlý, že zde vznikla obrovská mýtiná.

A aby toho nebylo málo, tropické teploty nám zase překazily srpnovou návštěvu hradu Kost. Příroda je prostě mocná čarodějka.

V září už jsme zase pochodovali do Jahodnice, v říjnu do Byšiček a Miletína a v listopadu lesem do Mostku. Každoročně končíme své putování výletem do Borovnice a začínáme plánovat program na příští rok.

Všem turistům i neturistům přejeme klidný adventní čas, pěkné Vánoce a do nového roku zdraví, klid a mír.

Za KČT Pecka Jana Kopecká

Závody lyžníků a zabijačka se vrací!

Jak již název napovídá, po dvou letech se k nám 4. února do kempu vrací tradiční závod na historických lyžích a s ním spojená zabijačka.

A na co se můžeme těšit?

Ihned po otevření areálu, které plánujeme na devátou hodinu, si návštěvníci mohou pochutnat na klobáskách, jitrnicích, ovaru nebo třeba gulášku. Pokud však jdete především na čepované pivo, k chuti vám jistě přijde domácí utopenec, tlačinka nebo poctivá prdelačka. Všeho bude dost, takže pokud

si budete chtít koupit něco na doma, budeme rádi. Jen co nám všem slehne, přijde na řadu sport. V jednu hodinu odpoledne proběhne prezence závodníků. Nezáleží na tom, kolik vám je, jestli jste malí nebo velcí, každý účastník se počítá. Důležitá je pouze souteživost, dobrá nálada a dobové oblečení! Start závodu proběhne ve 14 hodin.

Ať už nám počasí nadělí sníh anebo bláto, nás to neodradí. Tak či tak, budeme se na vás všechny těšit první sobotu v únoru.

Váš tým Koupaliště a kempu Pecka

Společenská rubrika

Oslavili svá životní jubilea

Ve 4. čtvrtletí letošního roku oslavili svá životní jubilea tito naši spoluobčané:

Bryknarová Dagmar z Pecky – 87 let

Kopecká Helena z Pecky – 98 let

Stuchlík Ladislav z Pecky – 89 let

Müllerová Milada z Pecky – 88 let

Styblíková Miroslava z Pecky – 85 let

Šaclerová Lidmila z Bělé u Pecky – 90 let

Pavel Miroslav z Pecky – 88 let

Šulcová Růžena ze Staňkova – 91 let

Pšenička Jaroslav z Pecky – 92 let

Reimont Vladislav z Pecky – 89 let

Všem jubilantům přejeme do dalších let pevné zdraví, hodně spokojenosti a osobní pohody.

Navždy nás opustili:

Fialová Marie z Pecky

Kalvach Jaroslav z Pecky

Věnujme jim tichou vzpomínku.

Vítání občánků:

V sobotu 19. listopadu se v zasedací místnosti Úřadu městyse Pecka uskutečnilo slavnostní přivítání nových občánků. O kulturní program se postaraly děti ze ZŠ Pecka.

Vítány byly tyto děti:

Daniel Hudec z Pecky

Jindřich Antonín Kos ze Lhoty u Pecky

Další číslo Listů Peckovska vyjde v březnu 2023.
Příspěvky můžete průběžně vhazovat do novinové schránky úřadu městyse.
Uvítáme jakékoliv návrhy, podněty a připomínky.
Uzávěrka příštího čísla bude 1. března.
Redakce si vyhrazuje právo upravovat a zkracovat zaslané příspěvky.

Listy Peckovska

Časopis přátel Harantova městečka, vydává Úřad městyse Pecka.
prosinec 2022 – březen 2023, ročník XXXII

Řídí redakční rada ve složení:

Věra Kociánová, Šárka Kodymová, Jitka Korbělářová,
Alena Nedomová, Jan Murdych, Lenka Knapová
grafická úprava: Zdeněk Kalenský

web: www.mestys-pecka.cz

e-mail: podatelna@mestys-pecka.cz, knihovna.pecka@seznam.cz

Počet výtisků 250

Cena 20 Kč